

گپ‌وگفتی با آقای ایمنی

در رادیوصبا

رادیوصبا در برنامه «سکانس صدا» کارنامه هنری علی همت مومیوند، گوینده و دوبلور پیشکسوت رامرور می‌کند.

به گزارش جام جم، رادیوصبا روز چهارشنبه ۱۹ شهریور، گفت‌وگوی برنامه «سکانس صدا» با هنرمند دنیای دوبله، علی همت‌مومیوند را پخش می‌کند. علی همت‌مومیوند از گویندگان پیشکسوت است که فعالیت حرفه‌ایش را در دنیای دوبله از سال ۱۳۶۳ آغاز کرده و تاکنون ادامه داده است. او تاکنون در آثار سینمایی، تلویزیونی و انیمیشن به‌جای شخصیت‌های مختلف صحبت کرده است. مومیوند خالق صدای شخصیت‌های کارتون‌ی باب اسفنجی، گریه‌سگ (سگ)، ندو و پنتون (پنتون)، ماجراهای نارینا (اصلان)، داستان اسباب‌بازی (باز، آدمک‌فضایی)، تنها در خانه (دنز چاق)، قصه‌های جزیره (الک کینگ) و دوبلور صدای شخصیت نوستالژیک آقای ایمنی در دهه ۶۰ است.

برنامه «سکانس صدا» از ساعت ۱۱ به مدت ۶۰ دقیقه روی موج افام ردیف ۵/۵ مگاهرتز از رادیوصبا تقدیم علاقه‌مندان می‌شود. در این برنامه سازان باقری تهیه‌کننده، علیرضا تابان مجری و شیرین روستایی نویسنده و آیت‌ساز مخاطبان را همراهی می‌کنند.

مستند «غلامعلی»

به تلویزیون رسید

مستند تلویزیونی «غلامعلی» به تهیه‌کنندگی سعید صفار و کارگردانی مصطفی فتاحی جمعه ۲۱ شهریور ساعت ۲۰ از شبکه مستند سیما پخش می‌شود.

به گزارش جام جم، مستند تلویزیونی «غلامعلی» به تهیه‌کنندگی سعید صفار و کارگردانی مصطفی فتاحی جمعه ۲۱ شهریور ساعت ۲۰ از شبکه مستند سیما پخش می‌شود که ماجرای طبله‌ای است که عروسی‌اش را برگزار نکرد اما با همسرش برای کمک به بیمارانی که توانایی وارد بیمارستان‌های قم شد.

سعید صفار در رابطه با موضوع این مستند تلویزیونی گفت: «غلامعلی» روایت طبله جهادی است که در بحران کرونا و درگیری شدید استان قم با این بیماری به ناچار مراسم عروسی خود را برگزار نمی‌کند و با اختیار و علاقه خود همراه با همسرش وارد بیمارستان‌های قم می‌شود و اقدام به فعالیت‌های جهادی و کمک به کادر درمانی می‌کند.

وی تصریح کرد: سوژه مستند م‌اطی چند ماه درگیری کشور به شکل‌های مختلف دست به اقداماتی می‌زند که ما آن را در این مدت زمان به تصویر کشیده‌ایم و البته او همچنان در این عرصه در حال خدمت‌رسانی است. تهیه‌کننده مستند «غلامعلی» اظهار کرد: برای ساخت این مستند شرایط خاصی را پشت سر گذاشتیم، چرا که ضبط در بیمارستان‌ها دچار مشکلاتی می‌شد که کار را سخت می‌کرد و از طرف دیگر سلامت گروه فیلمساز نیز از اولویت‌های ما بود. به هر حال باید گفت تولید مستند در شرایط فعلی یک نوع مستندسازی در بحران است و تجربه‌ای تازه برای ما بود.

این تهیه‌کننده مستندساز در پایان با اشاره به حمایت مرکز مستند سوره حوزه هنری از این مستند گفت: به اعتقاد من توجه به تولید آثار در رابطه با بحران کرونا نباید رها شود و همان‌طور که این ویروس همچنان در حال پیشروی است باید نسبت به فعالیت‌ها و اقدامات جهادی افرادی همچون غلامعلی سخن بگوییم و بی‌شک نمونه‌های بسیاری همچون او وجود دارند که امیدوارم با حمایت نهادهای متولی تولید مستند در کشور شاهد آثار دیگری نیز باشیم. مستند «غلامعلی» تهیه شده در مرکز مستند سوره جمعه ۲۱ شهریور ساعت ۲۰ از شبکه مستند سیما پخش می‌شود.

پخش «شوق پرواز» از آی فیلم

شبکه آی فیلم سریال «شوق پرواز» با بازی شهاب حسینی را راهی آنتن می‌کند.

به گزارش جام جم، آی فیلم ۲ سریال «شوق پرواز» ساخته زنده‌یاد دیدا ... صدوی را برای مخاطبانش در افغانستان و تاجیکستان پخش می‌کند.

شوق پرواز با هنرمندی شهاب حسینی سال ۱۳۹۰ ساخته شد که زندگی عباس

اگر دوست دارید مجری تلویزیون شوید اما نمی‌دانید

چگونه، این گزارش را بخوانید

چگونه «مجری» شویم؟

چطور مجری شوم؟ شاید این سوال به‌ظاهر تکراری باشد، اما برای خیلی‌ها به دغدغه مهم ذهنی تبدیل شده و مدام از خودشان و دیگران آن را می‌پرسند بدون این‌که پاسخ درست و روشنی برایش پیدا کنند. گرچه عده‌ای معتقدند تنها یک پاسخ برای این پرسش وجود دارد و آن هم وجود یک معرف و به اصطلاح عامیانه پارتی است. اما واقعیت چیز دیگری است. ممکن است کسی به واسطه یک آشنا، دوست یا خانواده وارد این حرفه شود، اما ماندن در آن به یک سری فاکتورهایی نیاز دارد که در گفت‌وگو با تعدادی از مجریان به آنها اشاره شده است. پس اگر از علاقه‌مندان به مقوله اجرا در تلویزیون هستید، خواندن این گزارش را به شما پیشنهاد می‌کنیم.

زینب علیپور بهرانی فاطمه شه دوست

رسانه

از کجا بفهمم به درد اجرا می خورم؟

اقبال واحدی: بهترین جایی که می‌تواند بفهمد، مدرسه است. معمولاً بچه‌هایی هستند که سر صرف مقاله‌ای می‌خوانند، بنابراین مدرسه خودش این بچه‌ها را کشف می‌کند و در مراسم مختلف از آن بچه می‌خواهند برنامه اجرا کند یا مطلبی را برای همه بخواند. بعد هم خودش کمک‌کم رشد و راهش را پیدا می‌کند؛ به عنوان مثال من در کودکی مکبر مسجد بودم، به قول امروزی‌ها اعتماد به نفسم بیشتر بود و از میکروفن خجالت نمی‌کشیدم.

هرمز شجاعی مهر: به نظر من خانواده و اقوام و دوستان می‌توانند متوجه این نکته شوند. برای این‌که به شما می‌گویند چقدر درباره فلان مطلب خوب صحبت می‌کنی. یعنی می‌توانی پیام را به خوبی به دیگران منتقل و کلمات را هم خیلی خوب بیان کنی و این‌که چقدر آهنگ صدایت دلنشین است. آن هم در صورتی که به‌کرات این اتفاق بیفتد و مدام به شما این جملات را بگویند. من همیشه می‌گویم یک گوینده قبل از این‌که علاقه و سواد این کار را داشته باشد، باید شخصیت یک گوینده را داشته باشد. چون در جایگاهی قرار می‌گیری که حرفت را یک ملت می‌شنود، بنابراین باید این جایگاه را درک کنی.

الهه پرسون: خانم زاله صادقیان، استاد ما همیشه می‌گفت کسی که می‌خواهد مجری شود، از هفت سالگی‌اش در مدرسه مشخص است. یعنی اعتماد به نفس بالایی دارد و در کلاس روی نیمکت‌های جلویی می‌نشیند و آدم برونگرای هیجانی است و دوست دارد صحبت کند و به چالش بکشد و ضرب هوشی بالایی هم دارد. چون باید به‌سرعت کلمات را در ذهنش تحلیل کند و با کمترین کلمات، بیشترین مفهوم را انتقال بدهد. ضمن این‌که گستره واژگانش زیاد باشد.

محمد سلوکی: داشتن صدای مناسب برای این کار، جزو اصول اولیه است. درست مثل کسی که می‌خواهد بسکتبال‌بست شود و ابتدا داشتن قد بلند لازمه کارش است. در شرایط فعلی کسی که توانایی انتقال پیام را به‌درستی به دیگران داشته باشد و این‌که بتواند با دیگران به‌خوبی ارتباط برقرار کند در وهله اول مورد توجه قرار می‌گیرد. یعنی باید بتواند موضوع ذهنی خودش را منطقی برای دیگران مطرح و پیامش را منتقل کند.

مژده لواسانی: من فکر می‌کنم ۹۹درصد آدم‌ها تصور می‌کنند می‌توانند مجری یا بازیگر شوند مگر خلاف آن ثابت شود. شاید مهم‌ترین دلیلش این باشد که ما در تلویزیون مجریانی با مشکلات بیانی داریم و اصولاً استاندارد اجرا ندارند. اما مجری هستند. بنابراین عده‌ای می‌گویند من که از فلانی بهترم، پس می‌توانم مجری شوم، اما من همیشه می‌گویم صرف خوب و درست حرف زدن و مقاله را درست خواندن، از آدم مجری نمی‌سازد. آلمان‌های بسیاری دارد که در آزمون و تست‌هایی که برگزار می‌شود، می‌توان متوجه این موضوع شد.

برای ورود به صداوسیما از چه طریقی باید اقدام کرد؟

اقبال واحدی: فکر نمی‌کنم جایی برای مراجعه باشد. چون خیلی از مجری‌ها که پیش از این امتحان داده و قبول شده‌اند، در نوبت هستند. چون آنقدر کار وجود ندارد که بتوانند از حضور آنها استفاده کنند.

هرمز شجاعی مهر: در گذشته چند کلاس وجود داشت که مهم‌ترینش همان‌هایی بود که سروش برگزار و خروچی‌های برتر را هم به سازمان معرفی می‌کرد. اتفاقاً من هم در مقطعی در آنجا تدریس می‌کردم، البته برخی دوستان گوینده و مجری هم به صورت خصوصی کلاس برگزار می‌کنند.

الهه پرسون: در این مسیر من به پیگیری به معنی واقعی اعتقاد دارم و باید پیگیر باشید تا بتوانید راهتان را پیدا کنید. من اعتقادی به رابطه و معرفی ندارم و هیچ چیزی را جز تلاش عامل موفقیت نمی‌دانم. مخاطبان و مردم هم آنقدر باهوش هستند که تو نمی‌توانی با ادا و مصنوعی رفتار کردن، آنها را گول بزنی، به همین دلیل وقتی بدون تلاش به جایی برسی، بالاخره سقوط می‌کنی اما این داستان اگر با تلاش اتفاق بیفتد، شکل دیگری پیدا می‌کند. به همین دلیل من همیشه سعی کرده‌ام درست رفتار کنم تا حداقل برای هنجروانم بتوانم مثل یک الگو باشم. با همه این‌ها اگر سال گذشته یا زمان دیگری بود، می‌شد باشگاه رادیو جوان یا یکی دو برنامه‌ای را که تست می‌گرفتند، معرفی کنم؛ مثل یک، دو صدا و... اما این روزها از آنجایی که مدام بحث تعدیل نیرو در سازمان مطرح است حتی اگر تست هم بگیرند، اتفاق خاصی رخ نمی‌دهد. اما به‌رحال خیلی‌ها هستند که حتی در اینستارگام فعالیت می‌کنند و گاهی سازمان از آنها دعوت می‌کند. در واقع این روزها به دنبال مجری موف هستند و باید با این نگاه وارد این حرفه شوند. در این بین کسی که واقعا خوب باشد، بالاخره دیده می‌شود.

محمد سلوکی: خیلی‌ها از طریق باشگاه خبرنگاران اقدام می‌کنند و این اتفاق رخ می‌دهد. بعضی‌ها هم از طریق دانشکده صداوسیما که کلاس‌های آزاد برگزار می‌کند، راهی برای ورود پیدا می‌کنند. البته شنیده‌ام در شبکه «امید» هم این فضا برای علاقه‌مندان به اجرا ایجاد شده است. ماهم در برنامه «زعفران» این فرصت را برای دوستانی که توانایی تولید محتوا دارند، مهیا کرده‌ایم که صرفاً به اجرا برنمی‌گردد و در زمینه‌های دیگر هم می‌توانند فعالیت کنند.

مژده لواسانی: من مؤسسه شهید آوینی را توصیه می‌کنم که وابسته به سازمان صداوسیماست و در این زمینه آموزش می‌دهد و نیروهای خوب را جذب می‌کند. همچنین دانشکده خبر و دانشگاه رادیویی جوان که در این زمینه فعالیت می‌کنند.

بابایی، خلیان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران از دوران کودکی تا شهادتش را به تصویر می‌کشد و روایتگر رشادتها و از خودگذشتگی‌های این افسر شجاع و فداکار است. شهرام حقیقت‌دوست، الهام حمیدی، ستاره اسکندری، افسانه پایگان، اکبر عبدی، فرهاد قائمیان، عبدالرضا اکبری و کوروش

تهامی نیز در این سریال نقش آفرینی کرده‌اند. شوق پرواز از چهارشنبه ۱۹ شهریور هر شب ساعت ۲۰ به‌وقت تهران و کابل و ساعت ۲۰ و ۲۰ دقیقه به وقت دوشنبه تاجیکستان روانه آنتن می‌شود. بازیخش این سریال در سه نوبت با فاصله شش ساعت قابل‌مشاهده خواهد بود.

مراکز آموزشی در اجرا و گویندگی را تایید می‌کنید؟

اقبال واحدی: من به شخصه اعتقادی به این کلاس‌ها ندارم. از کسی که تدریس می‌کند باید پرسید خودش از کجا یاد گرفته؟ نمی‌تواند پاسخی بدهد. چون خودش یاد گرفته و از طریق این کلاس‌ها نبوده. البته افرادی که ادبیات قوی‌تر دارندو یا زبان دیگری بلدند، بالطبع دایره واژگان بیشتری دارند. اما اجرا این روزها تخصصی شده؛ به عنوان مثال ممکن است مجری یک برنامه ورزشی تن صدای خوبی نداشته باشد، اما چون اطلاعات ورزشی‌اش بالاست، قابل احترام است و می‌تواند در این زمینه اجرا کند، همین‌طور در رشته‌های دیگر. البته با این تفاوت که رقابت هم زیاد است و ثابت کردن توانایی کار سختی شده.

هرمز شجاعی مهر: به خاطر این‌که من شناختی از کلاس‌ها و مراکز آموزشی در این حوزه ندارم، نه این کلاس‌ها را به‌طور کلی تایید می‌کنم و نه تکذیب. به این خاطر که بعضی از آنها خیلی خوب و حرفه‌ای کار می‌کنند و اساتید خوبی هم دارند که می‌توانند دانش و اطلاعات و تجربیات خودشان را منتقل کنند. اما اغلب آنها هم فقط برای کاسی است.

الهه پرسون: من از آنجایی که دو سال باشگاه رادیو جوان درس خواندم، می‌توانم بگویم که بعضی از این فضاها واقعا مثل دانشگاه است. هزینه خاصی هم از من گرفته نشد چون از بین حدود ۲۰۰۰ نفر، تنها ۸۰ نفر قبول شدند.

همچنین این‌طور نبود که اگر درسی را بیفتی از ابتدا آن را پاس کنی، بلکه حذف می‌شدید. نه همین دلیل تا پایان دوره تنها چند نفر باقی مانده بودیم و توانستیم در شبکه جوان کارمان را شروع کنیم. **محمد سلوکی:** فضای اجرا مثل گذشته نیست. الان تولید محتوا فرآیند تازه‌ای پیدا کرده که نمی‌توانیم بگوییم یک نفر مجری باشد و کار دیگری نکند. مجری باید بتواند بنویسد، کار تحقیقاتی انجام بدهد، باید اصول روزنامه‌نگاری و خبرنگاری را بداند و اهل تحقیق و پژوهش در حوزه تخصصی که می‌خواهد اجرا کند، باشد. اگر هم بخواهد شو اجرا کند، باید نمایش بداند و خلاقیت و مهارت داشته باشد. حال نمی‌دانم در مراکز آموزشی می‌توان این چیزها را آموخت یا نه.

مژده لواسانی: با احترام به همکاران محترم و حرفه‌ای ام، بعضی از دوستان مجری هنوز خودشان تجربه این کار را پیدا نکرده‌اند و یک برنامه اجرا می‌کنند و اقدام به تدریس در این زمینه در آموزشگاه‌ها می‌کنند! اصلاً از کسانی که وارد این کار شده‌اند پرسید چند نفرشان از طریق این مراکز مجری شده‌اند؟

تا به حال معرف کسی در این حوزه بوده‌اید؟

اقبال واحدی: معرف نبودم، اما در برخی سفرها که به شهرستان‌ها داشتم، عده‌ای را کشف کردم. یعنی دوستان و اقوام را تا به حال برای این کار معرفی نکردم، اما در برنامه‌ای بودم که به صورت اتفاقی یک نفر را کشف کردم.

هرمز شجاعی مهر: من دو سه دوره از کلاس‌های سروش تدریس کردم و از همان ابتدا به هنرجوها گفتم که من شما را به‌عنوان گوینده و مجری تربیت نمی‌کنم. فقط اصول گویندگی را با هم مرور می‌کنیم تا بتوانیم با هر شغلی که داریم، حرفمان را درست بزنیم. البته تعدادی را هم معرفی کردم که در این زمینه فعالیت می‌کنند.

الهه پرسون: من حدود ۷ سال است که اجرا و فن بیان را تدریس می‌کنم، در این مسیر خیلی‌ها که توانایی‌اش را دارند، چه به عنوان گوینده، مجری یا برای تیزر و کتاب‌های صوتی معرفی می‌کنم. من خودم حدود ۱۷ سالم بود شروع کردم و معلم مدرسه‌مان با دیدن علاقه من، پیشنهاد داد که تست بدهم و از همان زمان این اتفاق ادامه پیدا کرد.

محمد سلوکی: من تا به حال کسی را برای این کار معرفی نکرده‌ام، اما در طول این سال‌ها دوستانی بوده‌اند که تجربه‌های محدودی داشتند و با توجه به ظرفیت‌هایی که از آنها دیدم در کارهای خودم از آنها استفاده کرده‌ام.

مژده لواسانی: هیچ‌وقت این کار را نکردم. با وجود این‌که پیشنهاد تدریس هم در این زمینه داشتم، اما نپذیرفتم و وارد این مقوله‌ها نشدم. چون احساس می‌کنم نوجوان و جوانی که وارد این کلاس‌ها می‌شود، با یک امید این دوره‌ها را می‌گذراند و ما در برابر آنها مسؤول خواهیم بود.

خودتان چگونه وارد این حرفه شده‌اید؟

اقبال واحدی: من را دوستانم کشف کردند. چون من قبل از این‌که مجری شوم، در تلویزیون تهیه‌کنندگی، فیلمبرداری و تدوین می‌کردم و بعد دوستانم متوجه شدند در این زمینه استعداد دارم.

هرمز شجاعی مهر: من عاشق این کار بودم و اتفاقاً در دوران ما ورود به این حرفه کار بسیار سختی بود، اما الان شرایط خیلی متفاوت است و علاقه‌مندان به این حرفه خیلی راحت وارد این کار می‌شوند. چون تعداد برنامه‌ها زیادتر شد، نیاز به اجرا و گوینده هم بیشتر شد. آن زمان شبکه دوراديو، تست صدا می‌گرفتند و من شرکت کردم. در تست صدا قبول شدم و این قبولی در رادیو مصادف شد با مقدمات انقلاب سال ۵۷. آن مقطع حضرت امام(ره) فرمودند کسی سرکارش نزود و همه در خیابان‌ها باشید و من به‌رغم عشقی که به این کار داشتم، اما نرفتم دنبال این کار و مقطع گویندگی و اجرای من به زمان بعد از انقلاب برمی‌گردد.

الهه پرسون: من از طریق رادیو جوان وارد شدم و قبل از آن از آنجا که متولد قم هستم، برای رادیو قم هم تست دادم و آنجا هم متوجه شدم. بعد هم که به ارک رفتم، تست دارم و این ماجرا ادامه داشت تا جایی که حدود یک ترم برای رادیو ارک می‌گفتند که گوینده نمی‌خواهیم، اما آنقدر آنجا رفتم تا بالاخره تست گرفتند و قبول شدم.

محمد سلوکی: من هم مثل خیلی از دوستان دیگر از فضای تجربی و کارگاهی «نیم رخ» کارم را شروع کردم. یعنی مدلی که در برنامه زعفران داریم، شبکه یک حدود ۲۰ سال قبل این کار را انجام داد و نیروهای جوان و علاقه‌مندی را از طریق فراخوان جذب کرد، اما الان دنیا شکل دیگری است و قطعاً شرایط متفاوت از گذشته است.

مژده لواسانی: من سه چهار سال داشتم که مجری خردسال در رادیو شدم. اما در هر بخشی که می‌خواستم فعالیت کنم، تست‌های مختلف و سخت را می‌گذراندم. خاطرم هست کلاس‌های تخصصی در معاونت صدا بود که استادان باتجربه‌ای به ما آموزش می‌دادند. من دوره‌های شعرخوانی، حافظ‌خوانی و ادبیات در آنجا گذراندم. یعنی نگاه‌ها خیلی جدی بود، اما فکر می‌کنم الان همه چیز سطحی شده. به‌عنوان مثال یک تهیه‌کننده دست یکی از اقوامش را می‌گیرد و وارد این کار می‌کند.